

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tisk po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklame, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Deželnozborske volitve v Istri.

Slovenskim in hrvatskim volilcem dveh ister-skih volilnih okrajev dati bode v kratkem primeren odgovor na drzno provokacijo isterke labonske klike, zapovedujoče v deželnem zboru.

Kakor znano, je ta klika, ne da bi imela kak razlog, razveljavila mandate treh poslancev Jenka, Mandića in Kozulića. Storila je to deloma zategadelj, da pokaže osrednji vladi svojo odločnost in neustrašenost ter žali hrvatske in slovenske volilce, deloma pa zato, da spravi iz kurije kmetskih občin v deželni odbor svojega moža in si tako zagotovi proste roke ter prepreči vsako resnično in v Istri bolj nego kjerkoli potrebno kontrolo.

S tisto pravico, ki ni nikaka pravica, nego golo nasilstvo, s tisto pravico, s katero je razveljavila volitev teh treh poslancev, bi bila lahko razveljavila tudi vse druge mandate. Da tega ni storila, je bil uzrok strah pred novim razpustom, imenovane tri poslance pa si je izbrala najbrž iz osebne mrznje in ker ve, da tudi gospodu namestniku Rinaldiniju niso posebno simpatični, saj sta mu zlasti Jenko in Mandić prouzročila že mnogo preglavic in mu že marsikdaj „štreno zmešala“.

Za dopolnilno volitev se vrše v tem tednu in se bodo vršile še v bodočem tednu volitve volilnih mož. Okraja vološki in lošinjski sta sicer jako zavedna in zanesljiva, vendar skoro ni dvoma, da bode laška stranka skušala delati zgago, in to s pomočjo narodnih odpadnikov in takih nezanesljivih oseb, katere se čutijo srečne, ako jih zadene milosten pogled tržaškega gospoda namestnika.

Takih elementov je tudi v vološkem in lošinjskem okraju nekaj, na roko jim pa gre tudi uradništvo, saj ve, kako vesel bi bil gospod vitez Rinaldini, ako bi Jenko in Mandić v volilnem boju podlegla. Vsekako bodo v pojedinih občinah in sicer pri volitvi volilnih mož hude borbe. Nekateri teh občin so v rokah odpadnikov ali osebnih sovražnikov Jenka in Mandića in le uzorni disciplini in neutrudnosti narodnih mož gre zahvala, da nasprotiški elementi kraj vsega prizadevanja niso nič opravili, niti pri zadnjih deželnozborskih volitvah, niti pri slavnoznanih občinskih volitvah v Podgradu.

Kandidatje za izpraznjene mandate so tisti, kakor pri prvi volitvi. Za vološki okraj Jenko in

Mandić, za lošinjski Kozulić, in ar nič ne dvomimo, da jim volilci novič poverijo mandate in jim kar najsijajneje mogoče izkažejo svoje zaupanje.

Kolikor sijajnejša bode zmaga, toliko večja bode lekcija laški deželnozborski ečini in nje skritim in odkritim pokroviteljem, i v tem tiči največji pomen volitev, določenih na an 30. maja t. m.

Slovenski in hrvatski rodubi so se krepko lotili dela in je s svojo, v najljutjših borbah dokazano energijo gotovo srečno končao. Tedaj pa bodo pokali zmago naznanjajoči topii in pokajo naj, da si bodo laški gospodje in njih zaščitniki strahoma mašili ušesa.

Milenij in dunajsko dijaštvo.

V 2. dan maja sklicali so nemško-nacionalni in slovanski dijaki shod, na katerem bi protestovali proti mileniju. S tega shoda so izključili madjarske, židovske in poljske diake. Zbralo se je bilo do 2000 diakov in povabljencev. Policija je shod prepovedala, zabranila je tudi drugi, na 7. t. m. sklicani shod. Zastopniki dijaštva sklenili so sledečo resolucijo:

Ker so Madjari, ko so baje pred 1000 leti prihruli v sedanje ogrske pokrajine, pustošili Nemčijo, Italijo, Francosko, Švico, Panonijo in Balkanski polotok ter morali in ropajo, palili in požigajo begali naše prednamce,

ker so mej tem namišljenim 1000letnim bivanjem sredi ariških narodov svoje nemongolske sosesde na najkrutejši način podjarmljevali,

ker daleko niso bili nikaka varstvena opora proti Turkom, pač pa se opetovano družili z njimi proti krščansko ariški Evropi in so celo v boju za osvoboditev Ogrske stali na strani polumeseča,

ker celo koncem XIX. stoletja v Ogrski bivajoče Nemce, Rumune, Srbe, Slovake, Maloruse in Slovence na nečuten način zatirajo, hoteč jim odvzeti njihov jezik, njihovo narodnost in vsekake državljanske pravice,

ker se mora njihovi brezobraznosti, nestrpnosti in surovosti, s katero zaničujejo vse, kar ni madjarskega, vsak ariški narodnjak, ki ima količkaj čustva za pravico, upreti,

ker kljub temu, da so zapadno kulturo in civilizacijo zanesli mej nje nemški naselniki, da

imajo oni ves svoj razvoj zahvaliti tujim, slovanskim, nemškim in rumunskim uplivom, da niso Madjari ne na polju umetnosti in vede, ne na polju obrta in industrije nikdar kaj samostojnega vstvarili, ker se hočejo kljub temu s takoimenovanimi milenijskimi svečanostmi Madjari predstaviti svetu kot edini kulturni narod, kot izključno opravičenega nositelja ogerske državne misli, smatrajoč ariške, nemadjarske državljane dežel Štefanove krone podjarmljenim vazalom in helotom,

ker se torej takoimenovana milenijska slavnost iz teh uzrokov tiče izključno madjarskega plemena, smatra dunajsko narodno dijaštvo za svojo sveto dolžnost po svojih zastopnikih svečano protestovati proti takoimenovanemu mileniju in sklepa to-le:

Ne udeležiti se takoimenovanih milenijskih svečanostij, kar bi bilo pod častjo dunajskega ariškega narodnega dijaštva,

delati na to, da se teh izključno madjarskih slavnostij tudi kolege iz Avstrije, Nemčije, Švice, Rusije, Francoske, Italije, Belgije, Rumunije, Srbije in Bolgarije ne udeležijo.

Zajedno protestuje ariško narodno dijaštvo dunajsko s kolegam nemadjarskih narodnostij v Ogrski in Sedmograškem proti tej „državni slavnosti“, ki je izključno madjarska, ker nima za ariško narodno dijaštvo iz Ogerske in Sedmograškega pomena „slavnosti“, ampak žalovanja.

Dalje pozivlja ariško narodno dijaštvo dunajsko Nemce, bivajoče v Ogrski, nujno, da se skupno z drugimi nemadjarskimi narodi krepko upro madjarskemu nasilstvu in ne dopuste, da njihove narodne posebnosti povečujejo madjarsko-židovske reklamne slavnosti.

Dunaj, 2. maja 1896.

Za nemško dijaštvo dunajsko: abs. med. Theod. Rakus; — za diake iz Nemčije: stud. phil. Karl Ernst Osthaus; — za rumunsko akad. mladež: stud. med. Aleksander Vajda-Voevod; — za slovaško akad. mladež: drd. med. Paul Blaho; — za srbsko akad. mladež: drd. jur. Milivoj Babić; — za sedmograške Nemce: stud. med. Wilhelm Degner; — za rusko akad. mladež: Nikolaj P. Glebowicky; — za češko akad. mladež: stud. med. Hugo Bezděk; — za slovensko akad. mladež: stud. phil. Jožef Reisner.

Listek.

Bankirjeva hči.

(Povest, spisal Dragoš.)

(Konec.)

V.

Kakor veste, niso bili Italijani prijazni Avstriji, ampak vedno so se puntali in skušali se oprostiti. Pisano so gledali avstrijske vojake in napadali jih, kjer so jih mogli.

Bilo je okoli treh popoldne drugi dan po isti noči, ko sem se peljal z Elviro. Prišel sem baš iz svojega stanovanja in sem mislil iti v palačo bankirjevo, hoteč obiskati svojo Elviro. Z menoj šel je jeden najzvestejših mojih prijateljev, kateremu sem zaupal vse. Menila sva se ravno o moji ponočni vožnji, kar nenadoma priteče jeden avstrijskih vojakov ves upehan nama nasproti. Bil je brez kape in bajoneta.

„Gospod lajtenat, upor je“ zakriči nad nama.

„Kje?“ vprašava oba h krati.

„Tu doli, po vseh Benetkah“, odgovori vojak.

„Bili smo v gostilni in napadli so nas z nožmi in puškami.“

Kmalu nato pridrvi jih cela vrsta, proti nam, ki so bežali proti vojašnici. Nato zopet iz drugih ulic, vse je bilo zmešano. Čulo se je z različnih strani tudi pokanje pušk.

V vojašnico hitiva takoj s prijateljem, kjer se je trobil alarm. Hitro so se poslale močne patrulje in celi vojaški oddelki v mesto. Mnogo je bilo vojakov ranjenih. Kar je bilo ubitih, pometali so jih na stranišča in druga skrivališča. Jaz sem vodil jedno patruljo. Prišli smo v neko stransko ulico; kar poči z druge strani iz veže neke vile strel in jeden mojih vojakov se zgrudi na tla. Kakor besen zaženem se s patruljo na vilo. Po stopnicah prikoraka mlad elegantno napravljen gospod, natikajoč si rokavice. Ta je sprožil, mislil sem za trdno in planem z golo sabljo nanj. Prokleto vročkrvnost moja uničila mi je srečo na mah. Preklal sem mu glavo. Kri je curljala po kamenitih stopnicah. Zbodlo me je v srce takoj, sluteč, da sem učinil grozodejstvo.

Zapustil sem vilo in odšel dalje po mestu. Ali v srcu me je vedno peklo, zdelo se mi je, da nisem ravnal prav, da si ravno se je dalo opravičevati moje delo po vojaških postavah. Do petih

popoldne smo zopet umirili mesto. Naših vojakov je mnogo manjkalo, polovili smo pa tudi mnogo puntarjev. Bil sem zopet prost in sedaj še le šel sem v palačo bankirjevo.

Krasno napravljen lakaj mi pride v bogato okrašeni palači nasproti.

„Oglasite me pri gospici Elviri,“ mu rečem.

Elvira me je vzprejela jako prijazna in mi rekla:

„Moj brat je obljubil, da pride kmalu domov. Prijazen je in dober človek. Sprijaznili se boste takoj z njim. Ali ne vem, kje se toliko časa mudi.“

Elvira je sedla h klavirju in igrala razne odlomke iz „Trubadurja“.

Hkrati je planil v sobo služnik.

„Ni tukaj, milostljive gospe?“

„Ne“ je odgovorila Elvira. Lakaj se ne gane.

„Kaj želite še?“ vpraša Elvira.

Vaš brat gospod Alberto je ubit. Prinesli so ga domov s preklano glavo.“ — — —

„Alberto,“ zakriči Elvira in se zgrudi na tla.

Črna slutnja poloti se mi duše. Trepetal sem, kakor šiba na vodi.

Državni zbor.

Na Dunaji, 7. maja.

Poslanska zbornica je v današnji seji rešila volilno reformo in ves novi eksekucijski red. Parlamentarni stroj je dobro funkcioniral. Badeni je z njim lahko zadovoljen.

Začetkom seje so levičarji interpelovali vlado zaradi naredbe, s katero se je določila prememba § 6. predpisov za skušnje usposobljenosti srednješolskih profesorjev, potem se je glasovalo o volilni reformi in sicer imenoma ter je bil zakonski načrt vzprejet z 234 proti 19 glasom.

Zbornica je potem razpravljala o novem eksekucijskem redu. Govorili so razni poslanci, kateri so vsi naglašali veliki napredek, storjen s tem zakonom. Eksekucijski red in uvajalni zakon sta bila pri drugem in tretjem branju vzprejeta brez premembe.

Koncem seje je Pernerstorfer nujno predlagal, naj se sestavi enketa, da preišče razmere pomožnih uradnikov pri železnicah, kateri predlog je zbornica po dolgi debati odklonila, ker se mu je uprl železniški minister.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 8. maja.

Odgovor ogerske kvotne deputacije. Posebno je vznemirilo to Ogrce, da avstrijska kvotna deputacija naglašala, da morajo Ogrci tudi zaradi tega več donasati k skupnim državnim troškom, ker imajo v vsem jednake pravice s totransko državno polovico. Odgovor ogerske kvotne deputacije naglašala, da državnopravne pravice obeh državnih polovic nimajo s kvoto nobene zveze. Jednakopravnost obeh državnih polovic je v pogodbi, s katero se je osnoval dualizem, zagotovljena popolnoma nezavisno od tega, koliko Ogrci donasajo k skupnim državnim potrebščinam. Naposled pride ogerska deputacija do sklepa, da Ogrci ne morejo nič več donasati, kakor so do sedaj. Madjari torej zahtevajo popolnoma jednake pravice, prevzeti pa nočejo približno enačini dolžnosti.

Ogerski Rumuni. Vodja ogerskih Rumunov Ratiu je sklical na dan 15. t. m. shod Rumunov, da bi se organizovali kot posebna stranka. Zato je pa potrebno, da izdelajo posebna pravila, katera mora potrditi ogersko ministerstvo. Prav verjetno ni, da bi vlada pravila potrdila. Na Ogskem je lahko odreči potrjenje, ker ni nobenega občno veljavnega društvenega zakona. Vladnim krogom ni nič prav, da se Rumuni organizujejo. Vladni listi že preté Ratiu, da ga bodo zaprli, če bode dosti rogovilil. Sedaj se vidi, kako je s pravicami drugih narodnosti na Ogskem. Ko so se Rumuni s svojimi spomenicami pritoževali pred svetom, kako jih Madjari zatirajo, se je reklo, naj Rumuni pridejo v parlament, da ondu povedo svoje težnje. Sedaj, ko se pripravljajo, da se organizujejo, da bi mogli zmagati s kakim svojim kandidatom pri volitvah, pa jim preté z ječo.

Banffyjeva soproga se je prehladila in se ne udeležuje slavnosti ogerske tisočletnice. Povod tej bolezni je pa najbrž to, da so nekatere ogerske aristokratske dame izjavile, da se slavnosti ne udeležijo, ako se jih udeležuje ministerskega pred-

sednika soproga, ki je bila nekdanja učiteljica. Seveda, ko bi Banffy imel kaj poguma, bi odločno se potegnil za svojo soprogo in dal ostavko, ako jo mislijo prezirati. Ko bi vedeli aristokratje, da Banffy ne misli odjenjati, pa bi se sami udali, vsaj so se udali še v gospodski zbornici, da so glasovali za cerkveno-politične zakone, katerim so se sprva ustavljali. Seveda Banffyjevo stališče je težavno, ker nima tako poslancev za seboj, kot jih je o svojem času imel ministerski predsednik Wekerle.

Reforma v Makedoniji. Izšel je že neki sultanov ukaz, da se uvedejo nekatere reforme v Makedoniji. Reforme so pa tako neznatne, da o njih niti govoriti ni vredno. Daleč ne dosegajo tega, kar so turški krogi obetali, ko je bil bolgarski knez v Carigradu. Niti to se ni izpolnilo, da bi se nastavili krščanski mudirji, (okrajni glavarji) v čisto krščanskih krajih. Tudi osnova posebne krajske policije se ni dovolila. Razglašanje reform je zatorej le vzbudilo nevoljo v Makedoniji. Ko bi imeli la od kake strani Makedonci pomoč, bi se gotovo spuntali. Take pomoči pa sedaj ni pričakovati, ko sta Rusija in Bolgarija v dobrem prijateljstvu s Turki, Srbija pa nima denarja. Ko bi Srbi sedaj se jeli za Makedonijo potegovati, pridobili bi na svojo stran mnogo Makedoncev, kateri so dosedaj hoteli veljati za Bolgare.

Občinske volitve na Francoskem niso za radikalce ugodno izpale. Precej je na njih izid uplivalo to, da je ob volitvah že bilo zmerno ministerstvo na krmilu. Tudi radikalni prefekti, katere je imenovalo radikalno ministerstvo, niso porabili svojega upliva za radikalce, dobro vedoč, da je sicer novo ministerstvo kar požene. Razmerje strank v občinskih zastopih je prejšnje ostalo. Sedanjim senatorjem so največ po novih volitvah zagotovljeni mandati. Radikalci sicer še nadaljujejo boj proti vladi, a ne s prejšnjo odločnostjo. Boja se že, če Meline pade, da pride potem kako ministerstvo, ki bi socialiste kar pozaprlo. Če se kaj ne spremeni, se utegne sedanja vlada dalje držati, nego se je sprva pričakovalo. Za nekaj mesecev jej je vsaj obstanek zagotovljen.

Volitev župana ljubljanskega.

V Ljubljani, 8. maja.

Občinski svet ljubljanski zbral se je sinoči polnoštevilno, da izvoli novega župana deželnemu stolnemu mestu. Seje udeležilo se je 26 občinskih svetovalcev, odsotni bili so le gg. Mally, Petričič in Hrasky, in sicer prva dva zaradi bolezni, poslednji zaradi uradne komisije na deželi.

Že pred šesto uro, ki je bila določena za pričetek seje, pričela se je polniti mestna dvorana; razven občinskih svetovalcev bilo je navzočih tudi lepo število narodnega občinstva. Ob 1/2. uri otvoril je podžupan dr. vitez Bleiweis. Trsteniški sejo. V imenu finančnega odseka poročal je obč. svet. Gogola o opravični službarini županovi ter predlagal, naj se določi službarina županova z 2400 gld., stanarina pa s 600 gld., torej kakor do sedaj v skupnem znesku 3000 gld. na leto. Predlog obveljal je brez ugovora.

Potem prestopilo se je k drugi točki dnevnega reda, k volitvi župana. V zmislu občinskega volilnega reda za Ljubljano prevzel je predsedstvo po letih najstarejši občinski svetovalec Zabukovec ter konstatoval najpreje, da so navzoči vsi občinski svetovalci razven treh, kateri pa so svojo

odsotnost veljavno opravičili, ter potem v kratkih, a jedrnatih potezah narisal razvoj bele Ljubljane v poslednjem polstoletju. Več kot pol stoletja — rekel je govornik — živim tukaj v Ljubljani ter videl in motril sem delovanje lepega števila županov ljubljanskih. Kot svetli zvezdi v vrsti županov ljubljanskih blisčita se imeni Hradecky in Ambrož, a za njima nastala je stagnacija v našem komunalnem življenju; šele ko je zavihrala zopet narodna zastava na mestni hiši ljubljanski, zdramili smo se zopet iz letargije ter odločno korakali potom napredka. Nenadoma pa nas je zadela grozna elementarna sila, potres, ki je vsekal globoke rane mestni občini. A obupali nismo. Pomnožili smo svoje delovanje, z dobro voljo in krepko močjo preostali bodemo tudi ta udarec (živahno pritrdjevanje). Žalostni so spomini na preteklost; ko so merodajna oblasti vprašale, je-li bi bilo mogoče namestiti v Ljubljani vojno korno poveljništvo, odgovorilo se je v mestni hiši ljubljanski: ni mogoče — in korno poveljništvo namestiti se je v Gradcu; ko se je vprašalo, je-li bi bilo mogoče namesiti v Ljubljani mehanično delavnico južne železnice, odgovorilo se je zopet: ni mogoče — in delavnica namestita se je v Mariboru. Tako se je skrbelo nekdanj za občinske koristi. Naša skrb mora biti, da se zamujeno popravi in treba je torej na čelu mestne občine moža, delavnega in vztrajnega, moža bistrega uma, in zasvetila nam bode tretja zvezda v vrsti ljubljanskih županov. Takemu možu izročimo našo zastavo, na kateri je zapisan napredek našega mesta! (Živahni dobroklici.)

Potem pričela se je volitev po imenih z glasovnicami. Skrutinatorja bila sta obč. svet. Pirce in Šubic, ki sta konstatovala, da je bilo oddanih 26 glasov; jedna glasovnica bila je prazna, jeden glas dobil je obč. svet. dr. Tavčar, 24 glasov pa obč. svet. Ivan Hribar. Ko je predsednik Zabukovec izjavil, da je izvoljen obč. svet. Hribar županom ljubljanskim, zadoneli so v dvorani burni živio-klici in živahno ploskanje navzočega občinstva.

Po predsedniku pozvan, da izjavi, je-li vzprejme volitev ali ne, odgovoril je gospod Hribar nekako tako-le: Zahvaljujoč Vas na skoro soglasno izraženem mi zaupanju naglašam, da mi je dobro znano, koliko naporega in požrtvovalnega dela čaka onega, ki stopi v sedanjih važnih časih na čelo občine. Vem pa tudi, kako veliko je ravno mestni župan v stanu v dnevih stisk in nadlog, iz katerih se bela Ljubljana, žal, ni še izkopala, storiti za to, vsem nam tako milo in drago deželno stolno mesto. Gospod predsednik omenjal je lastnostij, katera mora imeti župan mesta ljubljanskega; jaz vseh teh lastnostij pač nimam, imam pa dobro voljo, vestno in točno izpolnjevati sklepe tega zbora ter visoko držati naš prapor. Gospodje poznate moje življenje in veste, da sem vselej neoskrunjeno dvigal narodno zastavo; tako hočem postopati tudi v prihodnje, a biti vselej pravičen tudi politični manjšini prebivalstva ljubljanskega. In ker mi je srčna želja, izkazati se hvaležnega za vse one dobrote, ki so se mi delile v tem mestu, za vse one ljubke spomine mladosti, ki me vežejo na nje, ker sem končno prepričan, da se smem zanašati na Vašo vsestransko podporo, izjavljam, da izvolitev, ako zadobi Najvišje potrjenje, vzprejem.

Občinski svet in zbrano občinstvo vzprejelo je to izjavo z burnim živio-klici. Ker je bil s to točko dnevni red končan, zaključil je predsednik ob 7. uri sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. maja.

— (Deputacija občinskega sveta,) gg. župan Hribar in obč. svetnika Gogola in Ravnihar, voljena v predzadnji seji, da se pokloni cesarju in izprosi olajšav glede odkupa vojaškega oskrbova-

Dolgo se Elvira ni mogla vzdramiti iz omešlevice. Sledečji odpre oči.

„Je li Alberto res ubit? Reci, da ni res, oprosti me črnih misli, ki mi stiskajo srce.“

„Potolazi se, Elvira! Nisem vedel, kaj naj rečem in kako naj jo tolažim.“

„Moj Alberto je ubit. Gorje mu, kdor je stegnil roko nad njim.“ Oči se ji grozno zablistajo, da mi strah spreleti vse tude.

„Ti se tudi treseš, kaj Ti je, bled si, da nisi bil nikdar tako.“

„Skušal sem jo tolažiti, kakor sem vedel in znal, da bi jo saj nekoliko pomiril.“

„Od kod so ga prinesli mrtvega?“ vprašam skrivaj lakaja.

„Iz vile „Il campo.“

Črno se mi naredi pred očmi.

„Gorje mi. Prokleta usoda, ali se moraš igrati samo z nesrečnimi ljudmi? Ali moraš dati za kapljo sladkosti tisoč kup strupa? Kako jutro, — kak večer. Sreča je le prag, ki vodi v palačo britkosti.“

Kakor besen pograbil kapo in zbežim iz dvorane, ne meneč se za klice Elvirine. Hotel sem na prosto. Morilec sem, morilec sem brata njenega,

šumelo mi je v duši, končal si si sam srečo. — Stal sem na bregu kanala in premišljal, bi li moglo morje pomiriti mi razdeleženo dušo. Bežal sem domov, z doma zopet ven. Skočil sem v čola in se peljal ven iz mesta, daleč po morji. Vozil sem se celo noč, še danes ne vem kje. Kaka razlika je bila mej nočjo prejšnjega dneva in naslednjega. Prišel sem domov zjutraj. Vrgel sem se na posteljo in trdno zaspal. Spanec mi je saj za nekaj časa zopet podelil zaželeni mir. Zbudil sem se stoprav zvečer. Na mizi je ležal list. Nisem se ga upal dotakniti. Šel sem zopet ven, ne meneč se za list. Vrnil sem se zopet stoprav proti jutru domov. Bil sem popolnoma razdejan. Na mizi ležal je že drugi list. Odprem ga.

„Zgubila sem brata, in sedaj si me zapustil tudi Ti! Pridi vender, prosim Te!“ — Elvira.

Stresel sem se na vseh udih. Opreti sem se moral na mizo, da se nisem opotekel. Ona ne ve, da sem jaz ubil brata. Ne jaz ne morem k nji. Sedel sem in napisal list, v katerem sem vse pojasnil.

Oddal sem list slugi, da ga nese Elviri in legel spat.

Ko sem se vzbudil — koga zagledam? — Elviro, ki je sedela z objokanimi očmi poleg mene.

„Ne zameri. Prišla sem povedat ti, da ti odpuščam!“

„Ti mi odpuščaš, Elvira?“ Padem pred njo in solze so se mi vlije iz oči.

Ona me poljubi na čelo, rekoč: „Vstani! Kriv nisi Ti, da je tako prišlo. Kriva nisem jaz. Odpuščam Ti. Z Bogom.“

Molče ji podam roko, ona zbeži iz sobe, a jaz se zgrudim na tla. — Končano je bilo.“

„Ali ste jo še potem katerikrat videli, gospod stotnik, ne zamerite našo radovednost,“ vpraša ga Čeh.

„Nikdar več. Zapustil sem Benetke takoj drugi dan in odpotoval domov, kjer sem ostal pol leta. V Benetkah nisem bil potem nikdar več. Kmalu potem smo Italijo zgubili. Na potovanje pa nisem hotel iti doli na gomilo pokopane ljubezni. Stotnik umolkne.“

Prišli smo do vojašnice. Stotnik nas spremlja notri. Potem pa vošči vsem trem „lahko noč“ in vsem trem smilil se je stotnik.

hiša, ter da izposluje pri vladi pomoč mestu ljubljanskemu, se odpelje jutri zvečer.

— (Žive podobe pri slovenskih dobrodelnih predstavah.) Omenili smo že, da so se uvrstile v program teh predstav dve krasni živi podobi. Prva podoba ima geslo „Umetnost se poklanja dobrodelnosti.“ Alegorične podobe različnih umetnostij se bodo predstavile v antiknih kostumih, ki so došli od narodnega gledališča v Zagrebu. Pri tej podobi sodelujejo sledeče dame: gospe: Lina Hudnikova (drama), Berta Zamidova (kiparstvo), Marjeta Zupančičeva (arhitektura), dalje gospodične: Anica Ferjančičeva (angelj), Tea Hubadova (milosrčnost), Ana Kušarjeva (žalujoča vdova), Fina Martinakova (holandska deklica), Gita in Vera Souvanova (holandski deklici), Melita Šumanova (slikarstvo), Roza Souvanova (godba), Mira Zupančeva (sirota), Vera Vencajzova (angelj). — Pri drugi podobi „Turjaška Rozamunda“ sodelujejo: gospa Terezina dr. Jenkova in gospodične: Vida pl. Bleiweisova, Ana Kolmanova, Mila Martinova, Ema Povšetova, Alma Souvanovanova (Rozamunda), Pipca Tavčarjeva, Marica Vencajzova in Pavla Vodušková. — Omenimo, da se ta podoba naslanja na oni moment Prešernove pesmi, ko sedi Turjaška družba na dvoru grada ter posluša pevca, ki hvali lepoto bosenskega paše sestre in ko dobi vitez Ostrovrhar, snubač Rozamunde, ukaz, da naj lepo Bosanko zapleni. Kostumi so došli v ta namen iz Zagreba, ter so najdražje in najlepše vrste, kar jih to gledališče premore. Generalna poskušnja je danes zvečer. K njej imajo vstop le povabljeni gostje. Vstopnice se ne izdajajo.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je zopet postala pokroviteljica moška njena podružnica v Starem trgu. 26. aprila t. l. v ta namen zasnovana veselica je namreč vrgla nad 105 forintov, kojih 100 nam je poslal prvomestnik Jakob Žebre, ostalino pa prihrani v podružnični blagajni. Te slovesnosti so se udeleževali vsi stanovi brez razločbe. Vseh navzočih pa je daroval po mogočnosti. Prišli so sem v obilem številu tudi Cirnikarje, Grahovčanje in Bločanje in posebno bratje Hrvatje. — Upapolno svojstvo družbe sv. Cirila in Metoda se je zopet tu pokazalo: ona združuje. Da bi bila uprav družba sv. Cirila in Metoda, ki nam Slovencem v novo užge jedino rešilko: zvezdo jedinstvi.

— (Domača umetnost.) V prodajalnici gosp. Obreze v Šelenburgovih ulicah je razstavljena te dni slika: Sv. družina, najnovejše delo akad. slikarja Frana Groharja. Sv. družina čuje v temnem hlevčku, pastirci so že odšli in za mestom betlehemske se blišči jutranja zarja. Marija sedi pri jasicah in zre na sv. dete, poleg nje pa stoji sveti Jožef. Od novorojenčka se razliva magična svetloba, ki obseva po obleki in po obrazih svete zakonske dvojice. — Kompozicija je povsem samostojna, originalna, risarija v obče pravilna. Posebno fino je risan in slikan obrazek Marije. Razsvetljava se naslanja na Rembrandtovo slikanje v „clair-obscure maneri“ in tu moramo reči, da se je težavna naloga g. Groharja vrlo posrečila. Svetlobni refleksi, ki izvirajo od sv. deteta in padajo na pajčolan in na obleko matere, očitno pa na njen lep obraz, so jako dobro preštudirani in izborni slikani. Sploh je tehnika podobe toli dobro pogojena, da smemo trditi, da je slika gospoda Groharja najboljši slikarski proizvod, kar smo jih videli od naših moških umetnikov v Ljubljani od tedaj, ko je zatisnil oči naš Jurij Šubic. — Gosp. Ivan Grohar je doma iz Sorice na Gorenjskem, kjer se je poročil l. 1867. Učil se je slikarstva v Zagrebu pri portretistu Milaneciju. Od tu je moral k vojakom, potem je študiral tri leta na graški risarski akademiji, zadnji čas pa je bival v Monakovem, kjer je proučeval stare in novejšje mojstre. Kakor čujemo, se misli g. Grohar nastaniti v svoji domovini. — Naše čitatelje še jedenkrat prav toplo opozarjamo na njegovo sveto družino.

— (Umrla) je včeraj unukinja pesnika Miroslava Vilharja in jedina hčerka g. Evgena Vilharja, graščaka na Kalcu, Ljudmila Vilhar, v 16. letu svoje dobe. N. v. m. p.!

— („Pevka“ in izposojena „peča“.) Ko se je „Glasbena Matica“ odpravljala na Dunaj, in so pevke iskale in kupovale „avbo“ in „pečo“, tedaj je tudi v trnovski vojašnici stanujoča M. Hudež zanimala za stvar, a ne morda iz rodoljubne

navdušenosti nego iz prozajčne in vsakdanje sebičnosti. Misli si je: to je ugodna prilika, da dobim po ceni kako „avbo“ ali „pečo“. Šla je torej k neki ženi, se predstavila kot pevka „Glasbene Matice“ in prosila ženo, naj jej posodi eventualno proda „pečo“. Žena je ustregla tej želji in izročila pečo, a ni dobila ni peče nazaj nitidenarja. Slučaj je nanese, da je včeraj srečala fanozno „pevko“. M. Hudež je povabila ženo naj g. njo, da jej vrne pečo, ter jo je peljala v — nestni log. Ko sta bile na samem, je sedla na tla, rekši spremljajoči ji ženi: Če me ubiješ, ne grem naprej! In ni se ganila, tako da je lastnica „peče“, ko se je najezila in „pevko“ z ne preveč ljubznivimi priimki dovolj obsula, morala se vrniti v mesto brez „peče“. Šla je naravnost na policijo in ta je hitro zasledila „pevko“ in dobila pri njej „pečo“.

— („O, du himmelblauer See...“) V mestni „špekamri“ se mudita dva pevca zajedno prijatelja sladkega jeruša, stari žganjavec Josip Juvan in njegov 17letni nadobudni sin Ladislav. Služita si vsakdanji kruh in potrebno žganje s petjem, in sta kot pevca prepotovala že vso Nemčijo, Francijo in Laško. Tudi v Ljubljani inata navado, da hodita od hiše do hiše in prepevata ne ravno ubrano, a vender s čustvom in — kar se jima zdi poglavitno — tako glasno, da se sliši petje po celi hiši. Pojeta tako dolgo, dokler se prebivalci dotične hiše ne odkupijo. Včeraj sta osrečili Tržaško cesto. Ladislav Juvan, držeč jedno roko v žepu drugo pa uprto v bok, je žvrgolel sentimentalno pesenco „O, du himmelblauer See...“, stari Juvan pa je, opt ob palico, sekundiral. Bila sta zeb nejevoljna, ko ju je motil redar in ju povabil, na gresta na magistrat, in užaljena sta protestovala, da bi bilo njiju prepevanje neke vrste beračenje. Policija pač nima pravega zmisla za poezijo.

— (Aretovani izseljenci) Na južnem kolo-dvoru ljubljanskem je včeraj redar Večerin aretoval Josipa Miheliča iz Star-ega trga, Matijo Pluta, iz Drganje vasi, Josipa Šimca iz Kopice in Josipa Cimermančiča iz Dolž, ki so se nameravali izseliti v Ameriko, predno so zadostili vojaški dolžnosti. Vsi štirje imeli so od novomeškega glavarstva izdane potne liste, a od oseb, ki so se že izselile v Ameriko ter so s tujimi dokumenti hoteli preslepti oblastva. Mestna policija izročila je aretovance tukajšnjemu deželnemu sodišču.

— (Iz ljubljanske prisilne delavnice) je odšlo 50 prisiljencev v Tržič, kjer ostanejo celo poletje. Prisiljenci bodo delali v Borovih gozdih.

— (Nesreča.) Na Štrekljencev je šla 3. t. m. dveletna hčerka gostilničarja Josipa Kamenška iz hiše na cesti. V tem pridrdra neki voz po cesti. Ljudje, ki so ravno od maše šli, so jeli od daleč kričati, naj voznik ustavi. Ta se pa ni zmenil za opomine. Voz je otroka podrl na tla in ga tako nesrečno zadel, da je bil v nekoliko minutah mrtev. Stariši — pazite na svojo dečo!

— (Akademično tehnično društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi v soboto ob šestih zvečer v čitalnici prvo izvanredno zborovanje. Na dnevnem redu je volitev odbornika namestnika in dopolnilna volitev častnega sodea.

* (Smrt na vežbališču) Dne 2. maja je v Jasberenu na Ogerskem treščilo v četo vojakov, ki so se vadili na vežbališču. Dva vojaka sta bila na mestu ubita, več drugih pa ranjenih.

* (Velik strah) vlada sedaj v turških vladnih krogih v Macedoniji. V hiši nekega trgovca v Monastiru je našla policija tri velikanske z dinamitom nabasane bombe. Iz tega sklepa, da se pripravlja nov ustanek in tega seveda se hudo boji.

* (V dveh urah se naredi iz drevesa ča sopolis) Stvar je sicer neverjetna, a se je praktično dokazalo. Iz neposrekanega drevesa se je v dveh urah naredil papir in nastavlil ter natisnil časopis. Zgodilo se je to v Elsentalu pri Grafenavu. Ob 7. uri 35 m. zjutraj se je začelo delo. Najprej sta se posekala dva drevesa in prepeljala v papirnico, kjer sta se obsekala in obrezala ter pripravila na precej kompliciran način za stroj. V Grafenavu so stavci v tem stavili časopis. Ko je bil les prirejen, je prišel v mašino in se v 1 uri in 43 minutah premenil v papir, kateri se je takoj prepeljal v tiskarno in na kateri se je takoj tiskal list „Grafenauer Anzeiger“. List je izšel točno dve uri potem, ko sta se začeli drevesi sekati.

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. France Sadnikar, trgovec v Celovcu, 20 kron namestu venca na grob pokojne matere g. Vekoslava Legata. Živio vrli rodoljubni darovatelj in njega nasledniki!

Književnost.

— „Slovanski svet“ ima v št. 13. naslednjo vsebino: Madjarski milenij; Protest Rumunov, Srbov in Slovakov; Alastor: Hrén iz Gradca; Kreml; S potovanja; G. d' Anunzio in drugi; Namere in delo slovenskih tehnikov na Dunaji; Naši knjižni grehi; M. Hostnik: Poslano; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje Anton Koblar. Prvi sešitek letošnjega letnika prinaša na prvem mestu razpravo „Donesek k životopisu Andreja barona Čehovina“, spisal Fr. Komatar. V tem spisu so na podlagi temeljitih arhivaličnih studij popravljene razne pomote, katere se nahajajo v drugih životopisih slavnega Čehovina, vrh tega pa so priobčeni razni zanimivi novi podatki. Prof. dr. F. Kos je priobčil začetek razpravi „Kdaj so Slovenci prišli v svojo sedanjo domovino“. Pisatelj pobija tiste, kateri uče, da so Slovenci že pred rojstvom Kristusovim stanovili v svoji sedanji domovini in dokazuje, da so se tod naselili šele konec šestega stoletja po Kristusu. — Gledé spisa „Poziv gledé uredbe potrebne opazovanja na Kranjskem“ bi želeli, da najde primeren odziv. — Jako temeljita je ocena Hasenöhrlove knjige „Deutschland südöstliche Marken im 10., 11. in 12. Jahrhundert“, katero je spisal V. Levec, pa tudi vse druge ocene so zanimive in takisto beleške in poročila mej Malimi zapiski“. — „Izvestja“ so izvrstno urejevana in ker so naš jedini znanstveni list ter prinašajo istinito važne zgodovinske studije, bi pač bilo želeli, da bi se izdatno podpirala. Člani „Muzejskega društva“, ki plačajo 3 gld. na leto, dobé „Izvestja“ in „Mittheilungen“ brezplačno; letniku samih „Izvestij“ je cena 2 gld.

Brzojavke.

Kranj 8. maja. Novemu županu stolnega mesta gromovit: Živio! — Cerkljani.

Dunaj 8. maja. Izvoljenemu županu Hribarju, najznačajnejšemu, najodločnejšemu in najdelavnejšemu rodoljubu čestitajo akademiki: Benkovič, Bizjak, Dominco, Eller, Govekar, Gruntar, Lukan, Pezdíč, Valenčak, Vidic.

Dunaj 8. maja. Poslanska zbornica je v današnji seji rešila zakonski načrt o rudniških nadzornikih.

Dunaj 8. maja. Avstrijska kvotna deputacija je soglasno odklonila predloge ogerske kvotne deputacije.

Dunaj 8. maja. Govori se, da pride višji drž. pravdnik v Trstu dr. Gertscher kot dvorni svetnik k najvišjemu sodišču, na mesto dra. Giunia, kateri je imenovan predsednikom višjega dež. sodišča v Zadru.

Dunaj 8. maja. Mladočeški posl. Purgart je preklical vse, kar je bil očitil umrlemu rudniškemu svetniku Busseju, vsled česar ne pride do dvoboja mej Purgartom in Bussejevim sinom.

Rim 8. maja. Kardinal Galimberti bivši nuncij na Dunaji, je umrl.

Rim 8. maja. Iubriani je predložil zbornici adresso s 100 000 podpisov, s katero se zahteva, naj se pokliče laška vojska iz Abesinije in opusti ondota kolonija.

Narodno-gospodarske stvari.

Podgradska posojilnica in hranilnica pričela je poslovati meseca februarja 1895. l. V tem prvem letu poslovanja pristopilo je 240 združnikov, kateri so vplačali vstopnine 240 gld. in na 244 deležev 2383 gld. Dohodkov je bilo 61 891 gld. 39 kr. in stroškov 61 843 gld. 69 kr., torej prometa 123.735 gld. 8 kr. Hranilna vloga sprejemala so se 181krat in je bilo na 95 hranilnih knjižic vložnih 35 475 gld. 93 kr., izplačale pa 31krat popolnoma in 13krat deloma v znesku 5 809 gld. 73 kr. in je toraj ostalo vložnih 29.666 gld. 20 kr., katerim se prištejejo obresti za 1895. leto 560 gld. 17 kr., vrednost hranilnih vlog koncem 1895. leta je torej 30.226 gld. 37 kr. Posojila dovolila so se na 381 vložnih prošenj 251krat in se je posodilo 39 710 gld., od teh posojil bilo je vrnjenih 1520 gld. 5 kr. in je torej stanje posojil koncem 1895. leta 38.189 gld. 25 kr. Da se je moglo zadovoljiti najnujnejšim prošnjam, izposodila si je zadruga 13.050 gld., od katerih je še tekom 1895. l. vrnila 7900 gld. in vrne pričetkom 1896. leta še ostanek 5150 gld. Poleg tega posredovala je za 21 prosilcev pri „Tržaški posojilnici in hranilnici“ in so ti dobili posojila v znesku 7860 gld. Dobička imela je zadruga v prvem letu svojega poslovanja 278 gld. 89 kr., odštevši od te svote vsled sklepa občnega zbora z dne 23. aprila 1896. l. 26 gld. in prištevanje k ostanku 252 gld. 89 kr. vplačano vstopnino v znesku 240 gld., pokaže se stanje zadružnega sklada koncem 1895. leta 492 gld. 89 kr.

Umrli so v Ljubljani:

V otroški bolnici:

7. maja: Franc Šega, uradnega sluge sin, 1 1/2 mesecev, Bronchitis capillaris.

Meteorološko poročilo.

M.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	754.5	11.6	sl. jvzh.	pol obl	
8.	7. jutraj	734.3	7.9	sr. vzhod	megla	1.5
"	2. popol.	733.2	15.9	sr. jvzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.2°, za 0.2 nad normalom.

Dunajska borza

dné 8. maja 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 31	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	" 20	"
Avstrijska zlata renta	122	" 55	"
Avstrijska krona renta 4%	101	" 30	"
Ogerska zlata renta 4%	122	" 40	"
Ogerska krona renta 4%	99	" 05	"
Avstro-ogerske bančne delnice	951	" —	"
Kreditne delnice	354	" 75	"
London vista	120	" 20	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	" 85	"
20 mark	11	" 76	"
20 frankov	9	" 54 1/2	"
Italijanski bankovci	44	" 25	"
C. kr. cekini		" 65	"

Dné 7. maja 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	136	" —	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	127	" —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	" —	"
Kreditne srečke po 100 gld.	199	" —	"
Ljubljanske srečke	22	" 25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	" —	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	" 50	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	48	" 50	"
Papirnat rubelj	1	" 27 1/2	"

Ivan Belič naznanja v svojem in vseh sorodnikov imenu vsem prijateljem in znancem tužno vest, da je naša preljubljena mati, gospa

Neža Belič

bivša posestnica na Viču

danes ob 3/10. uro dopoldne, po dolgi in mučni bolezni, previdna s svetimi zakramenti za umirajoče, v 76. letu starosti, v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajnice prepeljalo se boče v soboto, dné 9. t. m., ob 1/11 uri dopoldne iz uršulinskega samostana v Knežak na Pivki in tam ob 6. uri dopoldne položilo na ondodnem pokopališču k večnemu počitku.

Svete maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah.

Nepozabna pokojnica priporoča se v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dné 8. maja 1896.

(2380)

Žalujoči ostali.

Namesto vsega posebnega naznanila.

Tugepoln naznanjajo podpisani vest, da je njih iskreno ljubljeno soprogo, oziroma oče in tast, blagorodni gospod

Ivan Benedikt

c. kr. jubilejani glavnodavčni kontrolor

dné 7. maja ob 7 1/2 uri zvečer v starosti 76 let, po dolgi hud bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude dné 9. maja ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, na Mestnem trgu št. 6, na pokopališče pri sv. Kristofu, kjer se dragi pokojnik položi v svoj grob.

Sv. zadušne maše se bodo brale v več cerkvah.

Dragi pokojnik priporoča se pobožnemu spominu vsem sorodnikom, prijateljem in znancem.

V Ljubljani, dné 7. maja 1896.

Ana Benedikt roj. Mak, soproga. — Ema Simonetti maj. Benedikt, hči. — Ferdinand Simonetti, zet. (2377)

Globooko ožaljenim srcem javlja vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je Vsemožnemu dopadlo, našo iskreno ljubljeno jedino hčerko, oziroma sestričino in nečakinja, gospodičino

Ljudmilo Vilhar

gojenko v uršulinskem samostanu v Ljubljani

po kratki bolezni, prevideno s svetimi zakramenti za umirajoče, v 16. letu svoje dobe, včeraj ob 1. uri popoldne v boljše življenje poklicati.

Truplo predrage rajnice prepeljalo se boče v soboto, dné 9. t. m., ob 1/11 uri dopoldne iz uršulinskega samostana v Knežak na Pivki in tam ob 6. uri dopoldne položilo na ondodnem pokopališču k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v Knežaku in Zagorju.

Nepozabna pokojnica priporoča v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dné 8. maja 1896.

Evgen Vilhar
graščak
oče.

Marija Vilhar
mati.
(2379)

Portal

je na prodaj

(2368-2)

na Sv. Petra cesti, nasproti „Avstr. cesarju“.

Zahvala.

Vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam na tako srčni način skazali sočutje svoje meje boleznijo in ob smrti naše presrečno ljubljene soproge, oziroma matere, tašče in stare matere, gospe

Uršule Legat

ter tudi onim, ki so spremili drago pokojnico k poslednjemu počitku, in končno onim, ki so darovali lepe vence, izrekamo svojo najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 7. maja 1896.

(2375)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja meje boleznijo in ob smrti našega presrečno ljubljene soproga, oziroma očeta in tasta, gospoda

Jakoba Matjana

pekovskega mojstra in hišnega posestnika

za lepe darovane vence in za spremstvo k poslednjemu počitku pokojnika izrekamo najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem.

(2378)

Žalujoči ostali.

Za mešano trgovino na deželi se išče trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika. Deležen bi bil polovice dobička, moral bi pa položiti 500 gld. kavicje.

Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod naslovom: „Sreča“.

(2357-2)

Spodnja krila za dame

iz šifona, listra, klota in satina

nočne korzete

s švicarskim pletenjem

ženske srajce

z gumbi na rami

predpasnike

(2054-9)

za dame in otroke

V.

priporoča z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

Otročje vozičke

košare za potovalce, košarice za dame, za cvetice, za priročno rabo in za dela, kegle kroglice iz lignum sanktum, ariston-glas ostroje, tobakire z muziko, krušne krožnike z napisi, palice za sprehalce in za hribolazce, razpela, spomenčice za tujce, mila, parfumsko, galante rijsko blago in igrače

priporoča (2364-3)

po zares nizkih cenah

Ljubljana, FR. STAMPFEL Kongresni trg. Tonhalle.

Anatherinova ustna voda

dr. J. G. Popp-a, c. in kr. dvornega zobozdravnika, je že 50 let najizkušenejši in priznani najboljši sredstvo za ohranjenje zob in ust. Steklenica po 50 novč., 1 gld. in 1 gld. 40 novč., kakor tudi zobni prašek po 63 novč. Anatherinova zobna pasta v puščah po 70 novč. in v zavojih po 35 novč., zobna plomba po 1 gld., zelišno milo po 30 novč. Dobiva se v vseh lekarnah, drogerijah in finih prodajalnicah, kakor tudi v glavni zalogi: Dunaj, VIII., Langegasse 45. (2195-5)

Št. 11.944.

Razglas.

(2359-3)

Podpisani magistrat javno oznanja, da se bodo nastali požari od zdaj naprej zopet po strelu iz topov na ljubljanskem gradu signalizirali, in sicer: požari v mestu z 2 strelecma, požari v okolici pa z 1 strelom.

Signalizacija z udarci na zvon v stolpu ljubljanskega gradu ostane nespremenjena.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

3. dan maja 1896.

Severnonemški Lloyd v Bremenu.

Koncesioniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dné 7. maja 1894, št. 5373.

Brzoparniške vožnje v Newyork:

Iz Bremena ob torkih in sobotah.

Bremen-Sev. Amerika.
V Newyork.

Iz Southampton ob sredah in nedeljah.

Bremen-Juž. Amerika.
V Montevideo.

Baltimore.

Iz Genove oziroma Neapolja

Bremen-Istočna Azija.
V Kino.

V Buenos Aires.
Prekomorska vožnja v Newyork 7-8 dnij.

via Gibraltar

Bremen-Avstralija.
V Adelaide, Melbourne, Sydney.
(2254-4)

V Japan.

Najboljša in najcenejša potovalna prilika.

Natančnejša pojasnila daje:

Julij Schillinger, Ljubljana.

Zdravilišče Toplice

na Kranjskem.

Dolenjske železnice postaja Straža.

Akratoterma z 28-31° R. je posebno za pitje in kopanje pripravna in uspešno delujoča pri protinu, trganju, isohias, nevralgiji, kožnih in ženskih boleznih. Kopalni basini in porcelanove banje. Udobno opravljene sobe za tujce, igralne in družbinske sobe. V najbližji okolici senčnata sprehajališča in igrališča.

Dobra in cenena restavracija.

Sezona od dne 1. maja do dne 1. oktobra.

Prospekte in razjasnila daje zastoj

(2225-3)

kopališka uprava.